

ὁ ψεύστης, ἀλλ' οὐδεὶς πιστεύει αὐτόν. Τὸ ψεῦδος πολλάκις ἐξαφανίζει ὁλοκλήρους πόλεις, καὶ ἄνω κάτω στρέφει κραταιὰς βασιλείας· ἐχθρεύει τοὺς φίλους, παράττει τὴν συγγένειαν, χωρίζει τὰ συνοικέσια. Τὸ ψεῦδος σχίζει καὶ ἐξαφανίζει καὶ αὐτὰ τῆς ἐκκλησίας τὰ μέλη.

Θεοτόκος.

— Κυρία τις ἐρωτηθεῖσα διατὶ τόσον ἑνωρὶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν; Διότι, ἀπεκρίθη, μέρος τῆς θρησκείας μου εἶναι νὰ μὴ ἐνοχλῶ τὴν θρησκείαν τῶν ἄλλων.

— Οὐδὲν μικρότερον τῆς φιληθονίας καὶ φιλοκερδίας καὶ ἀλαζονείας. Οὐδὲν καλλίτερον τῆς μεγαλοφροσύνης καὶ ἡμερότητος, τῆς φιланθρωπίας καὶ ἀγαθοποιίας.

Ἐπίκτητος.

— Ὁ Ἰωάννης Λάγκ, ἔξοχος Γερμανὸς νομοδιδάσκαλος, ἦτο ἀνὴρ εὐφύεστατος. Εὐγενὴς δέ τις Ἰσπανὸς ἐπῆναι ποτὲ ἐνώπιόν του τὴν γλυκύτητα τῆς Ἰσπανικῆς γλώσσης, κατέκρινε δὲ τὴν τραχύτητα τῆς Γερμανικῆς. «Νομίζω, — ἔλεγεν, — ὅταν ἀκούω Γερμανικὰ, ὅτι βροντᾷ καὶ πιστεύω, ὅτι ὁ Θεὸς, ὅταν ἐδίωξε τοὺς προπάτορας ἡμῶν ἀπὸ τοῦ Παραδείσου, ἐλάλησε Γερμανιστὶ, διὰ νὰ τοὺς φοβίσῃ περισσότερο.» «Τοῦτο ἡμπορεῖ νὰ ᾖ πιθανόν, — ἀπεκρίθη ψυχρῶς ὁ Λάγκ, — ἀλλὰ μοὶ φαίνεται ἐπίσης πιθανόν, ὅτι καὶ ὁ ὅσις διὰ νὰ ἀπατήσῃ τὴν Εὐὰν μετεχειρίσθῃ τὴν Ἰσπανικὴν, ἀφοῦ κατὰ τὸ λέγειν σου εἶναι τόσον γλυκεῖα!»

— Τὰ παρρησιόμεινα τοῦ πλοῦτου. Τῷ ὄντι πρέπει νὰ ᾖ πολὺ εὐτυχὴς, κύριε «Ρόθσχिल्δ.» — εἶπε ποτὲ κύριός τις εἰς τὸν Νάθαν «Ρόθσχिल्δ, τὸν ἑκατομυριοῦχον ἐκείνον Ἰσραηλίτην καὶ τραπεζίτην τῆς Ἀγγλίας. — «Εὐτυχὴς! Ἐγὼ εἶμαι εὐτυχὴς!» — ἀπεκρίθη, — «Καὶ πῶς δύναμαι νὰ ᾖμαι εὐτυχὴς λαμβάνων ἐπιστολάς τοιαύτας, ὡς τὰς ἐξῆς, — «Ἐάν δὲν μοὶ στείλῃς 500 λίρας θὰ σὲ φονεύσω.» — Ἰδοὺ τί φέρει ὁ πλοῦτος,

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἶμαι ἐνυδρὸς καὶ ἔχω
Ἀδελφὸν χερσαῖον ἄλλον,
Ὡς ἐμὲ καὶ αὐτὸν μεγάλον,
Μὲ μικρὰν διαφορὰν.

Καὶ οἱ δυὸ ὡς στρατιῶται
Εἴμεθ' ὅλως ὀπλισμένοι,
Ὅλως τεθωρακισμένοι,
Πλὴν ἐγὼ χωρὶς οὐράν.

Ἡ οὐρὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου
Βέλος πεπειρακτικόν,
Φέρει πόνον ὠργισμένον,
Ὅσον φαντασθῆς σκληρόν.

Βίον δ' ἄγρομον μονήρη,
Κεκρυμμένον ὑπὸ λίθων,
Ἄν δ' ἀκούσῃς καὶ τὸν μῦθον,
Ἄς μὴ σοὶ φανῇ μυρόν.

Ὅτ' εἰς οὐρανοῦς μᾶς πέμπει,
Καὶ ἐκεῖ μᾶς δίδει ἔδρας,
Ὅπου νύκτας καὶ ἡμέρας
Καθεζόμεθα καλῶς.

Καὶ φαίνόμεθα τὰς νύκτας,
Φεύγομεν δὲ τὰς ἡμέρας,
Εἰς τὰς οὐρανίας σφαῖρας
Κεκρυμμένοι ἐντελῶς.

Σ. . .

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Τίς κατέστρεψε τὸν οἶκον τοῦ Ἱεροδοῶμ;
2. Τίς τὸν τοῦ Ἀγαθῆ;
3. Τίς τὸν τοῦ Ἰηοῦ;

Βιβλιογραφία.

Περίεργος μᾶς φαίνεται ὁ τρόπος τῶν συντακτῶν τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων», ἐκέρχον ἐπισήμως διὰ τοῦ πρώτου φύλλου τῆς, ἐτι ἡ «Εφημερίς τῶν Παίδων» ἀπηγορεύθη ὑπὸ τῆς Συνόδου καὶ τοῦ ὑπογραφείου τῆς Ἐκκλησίας, ἀφοῦ δὲ ἐπανειλημμένως ἐξητήθη παρ' αὐτῶν νὰ τὸ ἀποδείξῃ διὰ πραγμάτων καὶ δὲν ᾔσυνήθησαν· διότι δὲν ἦτο ἀληθὲς, ἀντὶ νὰ συνασθανθῶσι τὸ λάθος τῶν καὶ πάλιν διὰ τῆς «Διαπλάσεως» νὰ ὁμολογήσωσι τὴν ἀπάτην τῶν καὶ νὰ ἐπανορθώσωσι τὴν ἀδικίαν, τὴν ὅποیان ἔκαμον εἰς τὴν λίαν ἀναγκαίαν καὶ ὠφέλιμον «Εφημερίδα τῶν Παίδων», διὰ μὲν τοῦ «Τηλεγράφου» κατέφυγον εἰς συκοφαντίας καὶ ὕβρεις, διὰ δὲ τῆς «Διαπλάσεως» μᾶς κατηγοροῦν ὡς μὴ ἔχοντες θάρρος νὰ ἀποκριθῶμεν!!

Ἀλλ' εἰς τί ν' ἀποκριθῶμεν; Εἰς ὕβρεις; Ἀλλὰ τοιοῦτόν τι οὔτε ἐπράξαμεν, οὔτε θὰ πράξωμεν ποτε, ἀφίνοντες αὐτὰς εἰς τοὺς κυρίους τῶν. Τὸ ζήτημα εἶναι ἀπλοῦν καὶ μόνον ἡ ἐλλεικρινὴς δημολογία τοῦ λάθους· ἐκ μέρους τῶν συντακτῶν τῆς «Διαπλάσεως» δύναται νὰ τὸ λύσῃ. Ἡ «Εφημερίς τῶν Παίδων» λυπεῖται διότι ἡ συνάδελφός της δὲν θέλει νὰ τῇ ἀποδώσῃ δικαιοσύνην.

Βιβλιοποιήσεις.

Οἱ μικροὶ συνδρομηταὶ τῆς «Εφημ. τῶν Παίδων» εἰδοποιούνται, ὅτι μία στήλη τοῦ «Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς», ἐκ τῆς ὅποιας ἡ «Εφημ. τῶν Παίδων» πολλάκις ἐρανίζεται διάφορα τεμάχια, — τὸ Παίδειον μέρος, ὥρισθῇ διὰ δημοσιεύσεις, ὅποιας παιδία ἢ κοράσια νεώτερα τῶν 16 ἐτῶν ᾔθελον στείλῃ εἰς τὴν Διεύθυνσιν αὐτοῦ. Ὡς ἀπαραίτητοι ὄροι πρὸς δημοσίευσιν τοιούτων ἀρθρίδιων εἶναι οἱ ἐξῆς:

1. Νὰ ᾖ αὐτοματοῦς, τὸ πολὺ ἕως 20 σειρὰς τῆς «Εφημ. τῶν Παίδων.»
2. Νὰ ᾖ καθαρογραμμένα.
3. Νὰ ᾖ ἐργον αὐτῶν, τῶν ὁποίων φέρουσι τὰ ὀνόματα.
4. Νὰ μὴ περιέχωσιν ἀπερηγὰ πράγματα.
5. Ὅτι θέλει καθεὶ παιδίον καὶ κοράσιον δύναται νὰ γράψῃ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου ὅρους, καὶ ἐπειδὴ ὁ «Ἀστὴρ» δημοσιεύεται κατὰ πᾶσαν ἐβδομάδα, τοῦλάχιστον 10 παιδίων τὰ ἄρθρα θὰ δημοσιεύονται δι' αὐτοῦ κατὰ μῆνα. Ἐμπρὸς λοιπὸν, μικροὶ μου φίλοι καὶ φίλαι. Ἄς ἴδωμεν τὰ προϊόντα τῶν εὐφυῶν κεφαλῶν σας!

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους πέντε ἐκ τῶν γραφάντων τὰ καλλίτερα ἄρθρα θὰ λαμβάνωσιν ἐν δώρῳ κατάλληλον τῆς εὐφύας τῶν.